

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

po rozpoznaniu w sprawie **J. L.**
skazanego z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.
na posiedzeniu w dniu 26 października 2016 r.,
kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt II AKa (...)
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 8 stycznia 2015 r., sygn. akt VIII K (...)
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. kasację obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 stycznia 2015 r., sygn. akt VIII K (...) J.L. został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Prawomocnym wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...) sygn. akt II AKa (...) zmienił zaskarżony wyrok wyłącznie w zakresie podstawy prawnej skazania i wymiaru kary.

Kasację na korzyść skazanego wywiódł jego obrońca podnosząc zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 446 § 1 k.p.k. w brzmieniu ustawy z dnia 27 września 2013 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247),

polegający na nierozpoznaniu przez sąd odwoławczy osobistej apelacji skazanego będącego adwokatem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasację obrońcy skazanego, jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania. Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę, dla skuteczności **kasacji wniesionej przez strony** konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Respektując powyższe ograniczenia obrońca skazanego, w tym postępowaniu mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia bezwzględnych przesłanek odwoławczych z art. 439 k.p.k. Takiego charakteru nie ma podniesiony w kasacji zarzut. Wszak przedmiotem rozważań autora kasacji jest wyłącznie zagadnienie legitymacji skazanego do osobistego złożenia środka odwoławczego i konsekwencji w postaci jego pominięcia przez sąd odwoławczy przy rozpoznaniu sprawy w postępowaniu odwoławczym. Skarżący słowem nie wspomina o ewentualnym uchybieniu mającym rangę bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Skoro charakter stawianych w kasacji zarzutów nie spełniał wymogów ustawy, to należało odmówić jej przyjęcia. Wadliwie zatem nadano bieg tak sformułowanej kasacji. Obecnie, gdy kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego J. L. została przyjęta, należało orzec o pozostawieniu jej bez rozpoznania wobec jej niedopuszczalności.

Sąd Najwyższy obciążył skazanego kosztami postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od obowiązku ich uiszczenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.